

Директоръ Д-ръ Ст. Жваковъ адвокатъ
Директоръ на фин. отдѣлъ Т. Я. Жомовъ
Отговоренъ редакторъ Ю. Берजारовъ адвокатъ

ПОЛЕ

Временно замѣства срѣдния в. „Курьеръ“

Redacția și Administrația „Principesa Elisabeta“ № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

Годишенъ абонаментъ 600 лей За чужбина 1000 лей

МОДЕНЪ МАГАЗИНЪ ГЕОРГИ А. БОШНАКОВЪ ВАРНА ул. „Царь Борисъ“ № 12

Любителитѣ на модното и красивото ще намѣрятъ на най-ниски цени:

Готови дрехи и обувки дамски, мъжки, детски. Кожени палта, Тченчъ Коотиманта, Костюми, Пардесюта, Балтони и др.

Голѣмъ изборъ на манифактурни и галантерийни стоки. Най-разнообразни бански тоалети—Чадръи.

Финни вълнени платове и одеяла.

167

6—3

ГЕОРГИ СТОЙКОВЪ

ДОБРИЧЪ Ул. „ПР. МИРЧА“ № 25

Агентура-Комисионъ-Представителства

Ауторизирано бюро за обезмитвания и Експедиции.

Извършва всички видове митнически формалности.

СВЪДЕНИИЯ ВЪЗПЛАТНИ

177

10-9

МАГАЗИНЪ „БЕРЛИНЪ“

НИКОЛА М. НИКОЛОВЪ

ВАРНА

Ул. М. Преславска № 21

ИЗРАБОТВА безукоризнено по последната дума на изкуството най-елегантни и модерни мъжки и дамски костюми, пардесюта, манта, балтони и др.

ГОЛЪМЪ СКЛАДЪ

на вълнени, английски, германски и български

финни платове

122

20—4

ЦИМЕНТЪ, ЦИМЕНТЪ

Винаги пресенъ

въ каквото и да е количество ще намѣрите при

Братя Ив. Стоянови (срещу Пачевъ

158

10—1

За истината

Отлита денъ следъ денъ... Раджата губи свежестта си. Първитъ белези на мждростта зашариха по тъмно-свиленитъ му коси...

повѣрявамъ... Съветитъ на своитъ векможи преценявамъ мждро: не се поддавай на шедритъ имъ ласки. Тогава ти умисля имъ провѣри чрезъ тѣхнитъ врази...

около него, застой и пуста... Велможитъ му по грижи свои и за народа, може би, забравилъ сж го, че той е сждо съ сърдце и плѣтъ...

Коварство срещу тебе нѣма, не сме и мислили дори, ние вѣрни ще ти бждемъ за напредъ... Ако ли пъкъ...

посребренъ... Какво да правя, вие, велможи мои, ми кажете! Азъ виждамъ нерадостъ надъ моята земя виси...

народенъ... И тѣхний звѣнъ долитна и до самитъ чертози на спящия Раджа „пробудиха го и той пѣвца признава отъ близо да го чуе...”

рцето си ти за народа, както борътъ, израстналъ на върхъ на планината открива своя станъ за бурнитъ и вѣтровѣтъ, кои терзания му носятъ, но и мощъ за доблестягъ, но и мощъ за доблестягъ, но и мощъ за доблестягъ...

Предъ вожни събития

Ето десетина дни вече, откакъ на дневенъ редъ въ политическия животъ стои въпроса за вписането на законопроекта за административния законъ въ парламента.

Извѣстно е, че новия административенъ законъ, проектиранъ отъ правителството отъ самото идване на властъ, е една отъ най-радикалнитъ мѣрки на днешния режими и че именно поради това прѣдизвика енергичната съпротива на опозиционнитъ партии и главно на либералитѣ.

Вънъ отъ това и законодателниятъ съветъ, който трѣбва да си даде мнението върху всѣки нововнесенъ законопроектъ, направилъ нѣкой чувствителни резерви по отношение на конституционността на прѣдстоящия административенъ законъ.

Възползвани отъ този фактъ либералитѣ поведоха една отчаяна кампания противъ този законъ, като заявиха, че ако регенството позволи неговото вписане въ парламента, тѣ въ сждия моментъ ще се оттеглятъ отъ него.

Отъ друга страна правителството и главно църанската фракция, начело съ К.Стере, схваща тази борба като въпросъ на престижъ и държи шото на всѣка цена законопроекта да приеме формата на законъ още въ тази сесия, даже и ако се наложи нейното продължаване.

Регентството отъ своя страна изглежда, че иска да избѣгне въ никакъвъ начинъ

стоящия моментъ разгорещаването на вътрешнитъ политически борби и като че ли търси начина да примира и двата враждебни лагера.

Ожесточението отъ двѣтѣ страни е по-големо, отколкото можеше да се предполага отъ начало, тъй че крайниятъ резултатъ на борбата лична да загрижава всички.

Това дава поводъ на прѣсата да говори за нѣкакви вожни прѣдстоящи събития въ връзка съ днешниятъ демократиченъ парламентаризъмъ въ Ромъния.

До колко тия очаквания сж оправдателни не се знае още. Въ всѣки случай е парадоксаленъ фактъ, че една либерална партия, която въ последнитъ сравнително свободни избори едва успѣ да спечели довърнето на една нишожна частъ отъ избираелитѣ, е въ състояние да прави подобни прѣчки на правителството, представляващо огромната частъ на населението и прѣдизвиква кризи като настоящата.

Отъ този фактъ може да се заключи до кжде действително е стигналъ „демократичния“ парламентаризъмъ въ страната и какъ се той помирива съ събитията отъ последно време.

Остава да следимъ и очакваме резултата отъ това премѣрване на силитъ, въпрѣки че всѣки страниченъ и безкористенъ наблюдател не може освенъ да очаква възтържествуване-

то на правителственото становище.

Действително въпроса се слага много просто: или регенството има още довъррие въ настоящето правителство и въ такъвъ случай ще го остави да работи спокойно или е загубило това си довъррие, въ който случай не остава освенъ да проведе днешния кабинетъ.

Интересното обаче ще почне именно въ този моментъ т. е. сждбоносни ще бждатъ именно последствията, които ще тегли г-нъ Юлиу Маниу.

Той разбира се не е забравилъ още, че въз основа на едни свободни избори има задъ себе си, довъррието на цѣлата страна съ нищожни изключения и въ сждото време ще бжде интересенъ начинъ на по който той ще се опита да примири волята на народа съ довъррието на Регенството, Ако разбира се не се е намѣрилъ вече единъ срѣденъ пътъ, единъ компромисъ който да задоволи Регенство, правителство и опозиция.

М. Я.

Успокоение плачущитъ

Рѣдко сждбата простира ръка надъ нашия окръгъ да отстрани тежката неправда, която души и измъчва отруденото му население.

Не преди много, когато на чело на този окръгъ застана познатия на гражданството, Д-ръ Пъкурару, който цѣли години парадиралъ въ редоветъ на Нац. Цър. партия и на лѣво и на дѣсно разпиряваше правда, редъ и законност и който следъ като се почувствува добре разположенъ на управителното кресло, веднага забрави своитъ задължения,—много скоро забрави тия, които го избраха и демонстративно имъ обърна гърбъ.

Не намираме за нужно да приведемъ прѣмѣри и факти. Тѣ сж тѣй много. Сждно, не заслужаватъ отговоръ и тия, които прогърмяха отъ колонитъ на „Лежонари“ за „великата загуба“ въ лицето на г-нъ Д-ръ Пъкурару. Защото хората, които поеха управлението на страната следъ десетъ годишна упорита борба, разбраха, че тукъ не трѣбва да се постави само едно плашило въ формата на окр. управителъ, а достоенъ и буденъ човѣкъ, който действително заслужава да краси редоветъ на Нац. Цър. Партия. Действително Д-ръ Пъкурару бѣше добъръ нац. църанитъ, но лошъ окръженъ управителъ, защото не знаеше какво вършеше и нѣмаше понятие какво представлява единъ префектъ. Той ако знаеше това, на никаква цена не би приелъ тая постъ.

Защото какъ може да обяснимъ поведението на единъ прѣфектъ, който за едно убийство отива на анкета следъ три дена отъ дена на извършването на злодеянието, а за убийството на една свиня—още сждия денъ.

„Лежонаритъ“ и кекавитъ патриоти око-

Драгий ми бай... ей сечика излъзохъ отъ парламента, та главата ми е станала кашо шиникъ... та рекохъ да ти напиша нѣколко реда хемъ да се поразуша, хемъ да ти разсправямъ за нѣкой парламентарни работи. Туй парламентъ дейтели, не мяза нито на свадба, нито на гулий. Никой не е влянъ, а всички като дигнали една гюрюлтима?... Хеле тия либерали! Камо ми отворили едни уста, то поразия! Ченелии хора, режатъ та се кса. Ама и нашитъ депутати не си поплюватъ а! Особено бай Пенко силстралитя. Камо стана, че като викна: „Ти, бай, ... гойсодинъ министре знаешъ ли какво става въ нашия Кадрилатеръ? Знаешъ ли?... Ето че незнаешъ...”

Азъ замръзнахъ на мислото си. Дѣртамъ го отидъ за редингота, мушкамъ го по ребрата, думамъ му, бай Пенко, кендине гелъ, какво правишъ? Не ще и да чуе човѣкътъ. Па като задума и бай Матей: — „Карай Пенко! Какъ имъ, че така не се управлява. Питай защо сѣрѣха Курьеръ и на какво основание.“ Не стига това ами започна да суфлира отъ друга страна и бай Цонко: „Питай съ чии срѣдства префекта строи вилата си въ Балчикъ. Не бой се—кай азъ съмъ тукъ, питай какъ съмъ я въ да каратъ хорскитъ овце да продаватъ... сѣрне сире, зайочна друция: „Кажки имъ, че ние не сме волове и телета: ... Думай! Не бой се! Умрѣхъ. Натискамъ се въ стола, поглеждамъ шу бай Матей, шу бай Цонко, е, хората не щатъ и да знайтъ. „Карай, карай, Пенко! думатъ хората, Шака имъ се следва.“

Стана министеръ Михалаке: — Чакай бай Пенко, ще я наредимъ, колладѣръ бу имъ (прѣзъ връмъ на инспекцията въ Кадрилатера той се научилъ турски), сень бени селле... Но ето че го прѣксна какъ бай Пенко: — „Какъ пара едѣръ—кай, туй ще уредимъ. Кога ще уредишъ. Кога-

